

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A6-0089/2007

28.3.2007

VERSLAG

over het tot staan brengen van het verlies aan biodiversiteit tegen 2010
(2006/2233(INI))

Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

Rapporteur: Adamos Adamou

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	3
TOELICHTING.....	18
ADVIES VAN DE COMMISSIE LANDBOUW EN PLATTELANDSONTWIKKELING..	21
ADVIES VAN DE COMMISSIE VISSERIJ.....	26
PROCEDURE.....	30

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het tot staan brengen van het verlies aan biodiversiteit tegen 2010 (2006/2233(INI))

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar de mededeling van de Commissie getiteld "Het biodiversiteitsverlies tegen 2010 - en daarna - tot staan brengen; De ecosysteemdiensten in stand houden in het belang van de mens" (COM(2006)0216),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 oktober 1998 over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over een strategie voor biodiversiteit van de Europese Gemeenschap¹,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 14 maart 2002 over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement getiteld: "Behoud van de biologische diversiteit - Actieplannen op het terrein van het behoud van natuurlijke hulpbronnen, landbouw, visserij, alsmede ontwikkelingssamenwerking en economische samenwerking"²,
- gezien zijn advies van 25 juni 1993 over het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de sluiting van het Verdrag inzake biologische diversiteit³,
- gezien Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (vogelrichtlijn)⁴ en zijn resolutie van 17 januari 2001 over de tenuitvoerlegging van richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en van wilde flora en fauna (habitatrichtlijn)⁵,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 31 mei 2001 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap voor 2001-2010⁶,
- gezien de herziening van de EU-strategie voor duurzame ontwikkeling (EUSDS) – hernieuwde strategie⁷,
- gezien het resultaat van de achtste vergadering van de Conferentie van de partijen (COP8) bij het Verdrag inzake biologische diversiteit en van de derde vergadering van de partijen (MOP3) aangesloten bij het Protocol van Cartagena inzake bioveiligheid,
- gelet op artikel 45 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de adviezen van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de Commissie visserij (A6-0089/2007),

¹ PB C 341 van 9.11.1998, blz. 41.

² PB C 47 van 27.2.2003, blz. 575.

³ PB C 194 van 19.7.1993, blz. 401.

⁴ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁵ PB C 262 van 18.9.2001, blz. 132.

⁶ PB C 47 E van 21.2.2002, blz. 113.

⁷ Raadsdocument 10117/06, 9.6.2006.

- A. overwegende dat het huidige, verontrustend snelle verlies aan biodiversiteit waarschijnlijk nog sneller zal verlopen als er geen grootschalige maatregelen worden genomen,
- B. overwegende dat er weinig adequate indicatoren zijn om doeltreffend te meten in hoeverre bij tenuitvoerlegging van de diverse beleidsopties wordt voldaan aan de aan biologische diversiteit gestelde eisen; een van de belangrijkste is de Common Farmland Bird Index,
- C. overwegende dat biodiversiteit een essentiële rol speelt voor het behoud van leven en bestaansvoorwaarden, economische en sociale ontwikkeling, menselijke welzijn, alsook voor het bereiken van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen 2015,
- D. overwegende dat er, volgens de VN-millenniumevaluatie van ecosystemen in 2005, sprake is van een teruggang van alle ecosystemen met tweederde sinds de jaren 1960,
- E. overwegende dat de belangrijkste factoren die een verlies van biologische verscheidenheid in de hand werken de volgende zijn: klimaatverandering, vernietiging van ecosystemen, gebruik van intensieve landbouwmethoden en onverantwoorde exploitatie van bosbestanden en watervoorraden;
- F. van oordeel dat aan de landbouw als bedrijvigheid die van de biodiversiteit gebruik maakt een essentiële rol toekomt bij het beheren en onderhouden van deze zelfde biodiversiteit; is van oordeel dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) voortaan duurzame productiemodellen moet bevorderen die niet alleen economische levensvatbaarheid moeten hebben, maar waarmee het ook mogelijk moet zijn invloed uit te oefenen op het milieu en op het nuttig gebruik en het herstel van de biodiversiteit van zoveel mogelijk dier-, planten- en bacteriesoorten;
- G. overwegende dat er dringende behoefte is aan intensievere en gecoördineerde inspanningen om met ingang van uiterlijk 2010 het verlies aan biodiversiteit een halt toe te roepen,
 - 1. is verheugd over de mededeling van de Commissie vanwege de conceptuele aanpak, de prioritaire doelstellingen voor 2007-2008 en de belangrijkste ondersteunende maatregelen en ziet deze als een goed uitgangspunt om de realisering van de 2010-doelstelling voor biodiversiteit gericht aan te pakken; onderschrijft de keuze de nadruk te leggen op versterking van de uitvoering van bestaand beleid en bestaande maatregelen;
 - 2. onderstreept de intrinsieke waarde van biodiversiteit en de urgentie deze te beschermen tegen verdere achteruitgang als gevolg van de beïnvloeding en de tussenkomst van de mens, zoals - onder meer - exploitatie, klimaatverandering en teloorgang van habitats;
 - 3. spreekt zijn ernstige bezorgdheid uit over het voortschrijdend verlies aan biodiversiteit en de daarmee verbonden teruggang van ecosystemendiensten;
 - 4. erkent het vitale belang van gezonde ecosystemen voor welvaart en welzijn in de EU en in de rest van de wereld;
 - 5. beklemtoont dat klimaatverandering en het verlies van biodiversiteit nauw verband met elkaar houden en beide even belangrijk zijn;
 - 6. bevestigt de dringende noodzaak van een poging om te voldoen aan toezeggingen om het

verlies aan biodiversiteit in de EU een halt toe te roepen met ingang van 2010 (van de Europese Raad in Gotenburg in 2001, de Strategie voor duurzame ontwikkeling en het zesde milieuactieprogramma); beklemtoont de dringende noodzaak van intensievere en gecoördineerde inspanningen om deze tendens te keren, vooral in het licht van de korte tijd die rest om aan de toezeggingen voor 2010 te voldoen; steunt de geïntegreerde aanpak die wordt voorgesteld in het voorstel van de Commissie, volgens welke het tot staan brengen van de teruggang van de natuurlijke diversiteit deel moet uitmaken van alle relevante takken van beleid van de EU;

7. erkent het potentiële belang van het nieuwe begrip ecosysteemdiensten dat door de mededeling van de Commissie wordt ondersteund als instrument voor het integreren van de economische waarde van biodiversiteit in andere takken van beleid, en stelt voor om het behoud van ecosysteemdiensten tot een fundamenteel doel van al het horizontaal en sectorieel beleid van de EU te maken; waarschuwt er echter voor de waarde van biodiversiteit te reduceren tot de voordelen die de mens ervan kan hebben, of het verlies van biodiversiteit alleen als een economisch probleem te zien;
8. is verheugd over het actieplan van de EU voor 2010 en daarna en erkent dat dit een vitaal instrument en een laatste kans is om betrokkenen op het niveau van de Gemeenschap en de lidstaten gezamenlijk te laten besluiten over beslissende maatregelen om de toezeggingen voor 2010 gestand te doen; dringt er echter, gezien de beperkte tijd voor de tenuitvoerlegging, bij de Commissie op aan te zorgen dat de nodige structuren aanwezig zijn voor onmiddellijke en doeltreffende tenuitvoerlegging op het niveau van de Gemeenschap en de lidstaten;
9. erkent dat het actieplan onvoldoende is voor het behoud van de biodiversiteit en voortzetting van ecosysteemdiensten op de lange termijn; is verheugd over alle voorstellen voor het houden van een EU-debat over een visie voor de lange termijn als kader voor het beleid op lange termijn; verzoekt de Commissie de aanzet geven tot de ontwikkeling van een EU-visie voor biodiversiteit op lange termijn, als kader voor verdere beleidsontwikkeling;
10. roept in dit verband de Commissie ertoe op praktische maatregelen te bestuderen en voor te stellen om de kosten van het verlies van biodiversiteit te integreren in de kosten van activiteiten die een significant negatief effect hebben op de biodiversiteit;
11. acht het noodzakelijk de gehele samenleving van de Europese Unie, waaronder ook de ondernemerswereld en de onderwijssector, actief te betrekken bij het proces van de bescherming van de biologische diversiteit;

BELEIDSTERREIN 1 - BIODIVERSITEIT EN DE EU

Belangrijkste habitats en soorten (doelstelling 1)

12. beklemtoont de vitale rol van de richtlijnen betreffende vogels en habitats als het gaat om bescherming van de biodiversiteit in de EU, erkent het belang van voltooiing van het netwerk Natura 2000 te land en ter zee, van doeltreffend beheer en voldoende financiering van het netwerk, van ruimtelijke ordening die hiermee rekening houdt, en van meer coherentie, veerkracht en connectiviteit van het netwerk, vooral in het licht van de klimaatverandering;
13. beklemtoont het belang dat in het Natura 2000-netwerk ook gebieden in de overzeese landen en gebieden die onder het bewind van EU-lidstaten staan, worden opgenomen;

14. beklemtoont het belang van extra maatregelen gericht op bedreigde soorten en erkent in dit verband de waarde van breder gebruik van op specifieke soorten gerichte actieplannen; beklemtoont dat het behoud van habitats en van soorten waarvan de bescherming door de richtlijn wordt vereist met regelmatige tussenpozen aan een bestandopname op wetenschappelijke basis moeten worden onderworpen;
15. wijst op de noodzaak om ter stimulering van de biodiversiteit in de nieuwe lidstaten maatwerk te leveren en op de wederzijdse afhankelijkheid van ecosysteemdiensten zoals landschapsonderhoud, en economische activiteiten zoals toerisme;
16. merkt op dat het bevorderen van selectieve visserijmethoden prioriteit heeft omdat het bijvangsten beperkt en aldus bijdraagt aan de duurzaamheid van de visbestanden en de instandhouding van de biodiversiteit;
17. beklemtoont het belang van de grote biodiversiteit van de perifere regio's en verzoekt om soortgelijke maatregelen als de natuurrichtlijnen voor behoud en duurzaam gebruik ervan;
18. erkent dat, hoewel de vangst van en handel in levende dieren nog steeds een bedreiging vormt voor de biodiversiteit, Europa ook een aantal zoölogische instellingen en andere organisaties heeft die door middel van fokprogramma's en instandhoudingsmaatregelen 'in situ' demonstreren dat zij een rol kunnen spelen in het doen overleven van bepaalde bedreigde soorten;
19. verwelkomt het voornemen van de Commissie om een gemeenschappelijk maritiem beleid ten uitvoer te leggen dat is gebaseerd op een holistische benadering van de oceanen en wijst op de noodzaak van het ecologische behoud van de oceanen om de economische ontwikkeling van sectoren als onder andere de visserij en het toerisme te garanderen;

Milieu op het gehele platteland en het mariene milieu (doelstellingen 2 en 3)

20. erkent dat ruimtelijke ordening en exploitatie van in het wild levende soorten (d.m.v. jacht en visserij) beslissende factoren zijn die op biodiversiteit en ecosysteemdiensten van invloed zijn; wijst met name op bedreigingen voor landbouwgrond van grote ecologische waarde en bossen door zowel intensief gebruik als verwaarlozing; erkent de bedreiging van de visstand, van niet-doelsoorten en van mariene habitats tengevolge van ecologisch gezien niet duurzame visserijpraktijken waaronder illegale visserij en visserij die gebruikmaakt van destructieve en niet-selectieve technieken;
21. herinnert eraan dat het behoud van de verscheidenheid van de landschappen in Europa van fundamenteel belang is, niet alleen voor het behoud van de diensten die geleverd worden door een duurzame landbouw, maar ook voor het behoud van de genetische uitwisseling binnen populaties van wilde dier- en plantensoorten;
22. onderstreept het belang van de tenuitvoerlegging van het hervormde gemeenschappelijke visserijbeleid (GVB), aangezien het voorziet in de duurzame ontwikkeling van de visbestanden, en overbevissing, een ware bedreiging voor het leven in zee, ontmoedigt;
23. roept de Commissie op om een speciaal actieprogramma op te stellen ter bestrijding van de illegale, niet aangegeven en niet-gereguleerde visserij (IUU), die een zeer wezenlijke bedreiging vormt voor de natuurlijke aanvulling van de visbestanden;

24. is blij met het voorstel van de EU en de lidstaten om mariene en rivierecosystemen op te nemen in het NATURA 2000-netwerk van beschermde gebieden en roept ertoe op tevens speciale aandacht te besteden aan zones voor de reproductie van visbestanden;
25. roept de Commissie op om het NATURA 2000-netwerk verder te consolideren door het uit te breiden naar de tien lidstaten die in 2004 tot de EU zijn toegetreden en naar Bulgarije en Roemenië, aangezien na de toetreding van de twee laatstgenoemde landen de Zwarte Zee thans immers deel uitmaakt van de communautaire wateren;
26. dringt er bij de lidstaten op aan alle beschikbare gelegenheden aan te grijpen die het GLB en het GVB bieden de bereiking van de streefcijfers voor de biodiversiteit voor het milieu op het gehele platteland en het mariene milieu (d.w.z. buiten de Natura 2000-locaties); verzoekt om overwegingen omtrent biodiversiteit en ecosysteemdiensten meer in het GLB en het GVB te verwerken en om met name aan te geven welke kansen de budgettaire herziening 2008-2009 daartoe biedt;
27. spreekt zijn bezorgdheid uit over de eventuele gevolgen voor de biodiversiteit van de introductie van exotische soorten en de mogelijke ontsnapping van genetisch gemodificeerde vissen naar mariene ecosystemen, en dringt er bij de Commissie op aan de gevaren nader te onderzoeken;
28. dringt er bij de Commissie op aan studies aan te moedigen en te steunen naar het kweken van nieuwe soorten in gevangenschap, vooral naar overbeviste soorten, om zo tegemoet te komen aan de vraag van de markt die onder druk staat door de beperking van de vangsten;
29. is bezorgd over de afnemende diversiteit van boerderijdieren en plantensoorten; dringt derhalve aan op onmiddellijke omzetting van de Richtlijn 98/95/EG van de Raad¹, die een rechtsgrondslag verschafft welke, binnen het kader van de wetgeving betreffende de handel in zaad, de instandhouding mogelijk maakt, door toepassing in situ en op boerderijen, van door genetische erosie bedreigde variëteiten;
30. wijst erop dat het GLB en de daarmee samenhangende ontwikkelingsdynamiek van specialisatie en intensivering enerzijds en marginalisering en verwaarlozing van bepaalde gronden anderzijds, in de afgelopen decennia aan een significant biodiversiteitsverlies hebben bijgedragen;
31. wijst op de uitgebreide soortenrijkdom en genendiversiteit van landbouwgewassen en -dieren en pleit voor instandhouding en versterking van deze diversiteit;
32. dringt er bij de Commissie op aan de plannen voor het beheer en herstel van enkele vissoorten, die dikwijls slecht worden uitgevoerd wegens onvoldoende controle, te herzien en maatregelen te treffen die beter zijn afgestemd op de vismethoden in de biogeografische gebieden in kwestie;
33. beklemtoont het belang van tijdige en doeltreffende tenuitvoerlegging van de kaderrichtlijn water om te komen tot een 'goede ecologische toestand' van zoet oppervlaktewater en van de EU-aanbeveling betreffende een geïntegreerd beheer van kustgebieden; dringt er bij de lidstaten op aan gebruik te maken van de in artikel 5 en artikel 9 van de Kaderrichtlijn water bedoelde economische instrumenten om aan te sporen tot een verstandig gebruik van deze

¹ PB L 25 van 1.2.1999, blz. 1.

schaarse hulpbron en een gezonde financiële basis te verschaffen voor de implementatie van de stroomgebiedsbeheersplannen; beklemtoont het belang van goedkeuring van een ambitieuze kaderrichtlijn mariene milieu voor het bereiken van een 'goede milieutoestand' van het mariene milieu; beklemtoont vooral het belang dat de komende strategie voor het mariene milieu toekent aan het behoud van biodiversiteit en ecosysteemdiensten als zijnde een beslissende prioritaire doelstelling;

34. dringt er bij de Commissie op aan nauwlettender toe te zien op de naleving van de communautaire wetgeving in verband met de bestrijding van de vervuiling en de aantasting van mariene ecosystemen;
35. erkent de enorme schade die de ecosystemen in de EU ondervinden van vervuilende stoffen, waaronder vooral diffuse verzuring en eutrofiëring veroorzakende stoffen, met name ammoniak uit agrarische bron; beklemtoont het belang van beperking van deze verontreinigende druk, vooral in en rondom Natura 2000-locaties en andere gebieden van grote ecologische waarde; wijst op de gelegenheid om deze punten van zorg aan te pakken bij de komende herziening van de richtlijn betreffende maxima voor nationale emissies en door een tijdige tenuitvoerlegging van de thematische strategie luchtkwaliteit;
36. erkent de bedreiging van ecosystemen door bepaalde pesticiden, brandwerende stoffen en andere resistente, bio-accumulatieve en toxische chemicaliën; beklemtoont in dit verband het belang van doeltreffende tenuitvoerlegging van REACH; beklemtoont de noodzaak om toezicht houden op de biologische accumulatie van dergelijke vervuilende stoffen door in het terrestrische, zoetwater- en mariene milieu gebruik te maken van predatoren bovenaan de voedselketen; is voorts van oordeel dat bijzondere aandacht moet worden geschonken aan de risico's van het gebruik van pesticiden, aangezien deze per definitie toxisch zijn en worden verspreid in het milieu; wijst erop dat de nieuwe Europese wetgeving inzake pesticiden - voorstel voor een verordening betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (COM(2006)0388 - 2006/0136(COD)); voorstel voor een kaderrichtlijn inzake een duurzaam gebruik van pesticiden (COM(2006)0373 - 2006/0132(COD)); Thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden (COM(2006)0372 - 2007/2006(INI)) - ervoor moet zorgen dat het verlies aan biodiversiteit in Europa niet door het gebruik van pesticiden toeneemt;
37. herinnert eraan dat de bevordering van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen een heel belangrijke rol speelt bij de bescherming van regionale specialiteiten, van de hele plattelandscultuur en de verschillende traditionele landbouwpraktijken die het behoud mogelijk maken van het landschap, de landbouwsystemen op het platteland en de habitats van veel wilde soorten;
38. wijst erop dat in 1992 een aanzet is gegeven voor integratie van bescherming van biodiversiteit in het GLB en dat vervolgens de hervorming van 2003 maatregelen heeft geïntroduceerd zoals 'cross compliance', de bedrijfstoelageregeling (ontkoppeling) en plattelandontwikkeling, die voordelig uitwerken op de biodiversiteit;
39. stelt voor om biodiversiteit één van de voornaamste principes voor de in 2008 voorziene 'health check' van het GLB te maken; ziet het als noodzaak om de 'health check' van 2008 te gebruiken om de efficiëntie van de verschillende maatregelen ten behoeve van biodiversiteit, waaronder vooral de maatregelen voor de bosbouwsector, te evalueren en tekortkomingen op dit gebied adequaat te behandelen;

40. vestigt de aandacht op de nieuwe verordening inzake plattelandontwikkeling (programma periode 2007-2013), die onder meer voorziet in financiële steun voor Natura 2000, die agromilieumaatregelen en ook andere maatregelen tot behoud van de genetische rijkdommen in de landbouw en ter ondersteuning van duurzaam bosbeheer omvat en die de betalingen voor gebieden met natuurlijke handicaps handhaaft;
41. pleit voor het stimuleren van (lokale/regionale) samenwerkingsverbanden tussen landeigenaars en gebruikers, natuurbeschermingsorganisaties, de overheid en kenniscentra om samen vanuit een bottom-up benadering binnen de biodiversiteitsproblematiek naar specifieke oplossingen voor bepaalde plaatsen te zoeken;
42. wenst dat de teelt en het gebruik van biomassa voor de opwekking van energie en als brandstof worden aangegrepen om de verscheidenheid van variëteiten in de landbouw te verhogen; is van oordeel dat dit ook in de onderzoeksprojecten die in de context van de zevende kaderprogramma voor onderzoek worden bevorderd; is van oordeel dat de verbouw van biomassa niet mag leiden tot een afname in biodiversiteit, noch binnen, noch buiten de Europese Unie;

Regionale en territoriale ontwikkeling (doelstelling 4)

43. erkent de toenemende verbrokkeling van ecosystemen als gevolg van uitbreiding van infrastructuur, industrie en woningbouw; stelt dat of schade aan ecosystemen met voorzichtige planning sterk kan worden beperkt en planning kansen biedt om van de aangewezen ecosystemen te profiteren; dringt er bij de lidstaten op aan te zorgen dat de door de Cohesie- en Structuurfondsen gefinancierde projecten de biodiversiteit en de ecosysteemdiensten niet schaden, maar juist optimale voordelen voor biodiversiteit opleveren; dringt er bij de lidstaten op aan bij de ruimtelijke ordening op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau voorrang te geven aan het behoud en herstel van de biodiversiteit en ecosysteemdiensten, en te zorgen dat biodiversiteit bij strategische milieueffectbeoordelingen en milieueffectrapportages voldoende aandacht krijgt;

Invasieve uitheemse soorten en genotypes (doelstelling 5)

44. erkent dat invasieve uitheemse zoogdiersoorten (IAS) een belangrijke bedreiging voor de biodiversiteit vormen en dat het toenemende verkeer van personen en goederen de verspreiding van invasieve uitheemse soorten in de hand werkt; dringt aan op het formuleren van een algeheel communautair antwoord op dit probleem, waaronder een voortijdig waarschuwingssysteem en het opvullen van leemten in het wetgevingskader, waaronder het uitstippelen van een EU-strategie inzake IAS;
45. onderstreept dat immunocontraceptie een beslissende rol zou kunnen spelen bij het onder controle houden van IAS-zoogdieren en neemt nota van het belangrijk onderzoek dat momenteel op dit gebied wordt verricht; dringt er bij de Commissie op aan financiële middelen uit te trekken voor Europees onderzoek naar immunocontraceptie en een oproep te doen tot het indienen van voorstellen voor projecten; merkt op dat het programma LIFE + een bestaand kader is dat effectiever gebruikt zou kunnen worden om activiteiten met betrekking tot IAS te bevorderen;
46. roept de Commissie ertoe op wetgeving voor te bereiden om het introduceren van uitheemse soorten in de Europese Unie te beperken en toezicht te houden op de naleving van de CITES-overeenkomst;

47. wijst op het soms desastreuze effect van exoten in het mariene ecosysteem; vraagt om spoedige maatregelen om overbrenging van organismen via ballastwater te voorkomen en dringt bij de lidstaten aan op toepassing van het Internationaal Verdrag voor de controle en het beheer van ballastwater en sedimenten van schepen in het kader van de IMO;
48. dringt er bij de Commissie aan op doeltreffende controle op het lozen van ballastwater in de wateren van de EU;
49. beklemtoont het belang van volledige tenuitvoerlegging van de kaderwetgeving van de EU inzake genetisch gemodificeerde organismen; wijst op de potentiële risico's voor de biodiversiteit van de productie van genetisch gemodificeerde gewassen op industriële schaal en verzoekt de Commissie het effect daarvan op de Europese ecosystemen te evalueren;
50. spreekt zijn bezorgdheid uit over de mogelijkheid dat genetisch gemodificeerde vissen ontsnappen naar mariene ecosystemen en de kans dat ze zich voortplanten met lokale vissen, met een verstoring van de biodiversiteit van deze ecosystemen tot gevolg; dringt er bij de Commissie op aan genetisch gemodificeerde vis, bestemd voor de voedselketen van de EU, uit de EU te weren;
51. verwelkomt het door de Commissie aangekondigde voornemen om met speciale wetgeving te komen voor ecologische certificatie in de visserij en dringt er bij de Commissie op aan het beoogde wetsvoorstel zo snel mogelijk in te dienen;

BELEIDSTERREIN 2 – DE EU EN DE BIODIVERSITEIT OP WERELDSCHAAL

Internationale governance (doelstelling 6)

52. pleit met klem voor een doeltreffende toepassing van het Verdrag inzake biologische diversiteit en dringt daarbij aan op een leidende rol van de EU; beklemtoont het belang van tenuitvoerlegging van werkprogramma's uit hoofde van het Verdrag inzake biologische diversiteit ook in beschermde gebieden; beklemtoont de noodzaak van afronding van de werkzaamheden voor een internationale regeling inzake toegang tot genetische hulpbronnen en het delen van de voordelen ervan; onderstreept dat de onderlinge ondersteuning en de synergie tussen internationale milieuovereenkomsten versterkt moeten worden en stelt voor dat derde landen die subsidies van de EU ontvangen het beleid van de EU inzake biodiversiteit dienen te respecteren;
53. erkent de bedreiging voor de biodiversiteit op hoge zee; dringt aan op sluiting van een overeenkomst inzake de bescherming van de biodiversiteit op hoge zee in het kader van het VN-Verdrag inzake het zeerecht; dringt erop aan dat de EU hierbij een leidende rol blijft vervullen;
54. acht het van fundamenteel belang dat tussen de EU en derde landen overeenkomsten en actieplannen met het oog op het behoud van gemeenschappelijke mariene zones worden opgesteld;
55. wijst op de bedreiging voor de biodiversiteit door diepzeevisserij met bodemtrawl en andere niet-duurzame vismethodes; neemt kennis van het recente besluit terzake van de Algemene Vergadering van de VN; dringt er bij de Commissie op aan zo spoedig mogelijk met wetgevingsvoorstellen te komen inzake de sleepnetvisserij op hoge zee; dringt er bij de Commissie op aan met de VN en de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer,

waar deze bestaan, samen te werken, teneinde maatregelen in te voeren en toe te passen voor het beheer van alle vormen van visserij op hoge zee, met inbegrip van die welke trawls gebruikt; dringt er verder bij de Commissie op aan toe te werken naar de spoedige tenuitvoerlegging van maatregelen ter bescherming van belangrijke diepzeehabitats tegen destructieve vismethodes, waaronder visserij met de bodemtrawl;

56. steunt ten volle de 'boodschap uit Parijs', zijnde de conclusies van de Conferentie van Parijs (19-21 september 2006) inzake biodiversiteit bij de Europese ontwikkelingssamenwerking; maar dringt er bij de Commissie en de betrokken lidstaten op aan te zorgen voor voldoende financiering voor kwesties op het gebied van milieu en biodiversiteit in de overzeese landen en gebiedsdelen van de EU en voor verbeterde toegang voor plaatselijke instanties en NGO's tot Europese programma's, in coördinatie met plaatselijke autoriteiten;
57. betreurt de beperkte aandacht voor de biodiversiteitsaspecten in bilaterale en multilaterale handelsovereenkomsten; pleit voor integratie van de biodiversiteitsdimensie in de internationale handel en in de mondiale inspanningen om niet-duurzame productie- en consumptiepatronen om te buigen; doet daarom een beroep op de Commissie en de lidstaten om in de lopende WTO-onderhandeling allereerste prioriteit aan erkenning van de niet-commerciële aspecten te geven;

Externe bijstand (doelstelling 7)

58. deelt de ernstige zorgen van de Rekenkamer in zijn verslag inzake opneming van milieu-overwegingen in de ontwikkelingssamenwerking en de conclusies van de EU-beleidsherziening inzake biodiversiteit (2004) omtrent de slechte tenuitvoerlegging van het actieplan inzake biodiversiteit bij economische en ontwikkelingssamenwerking; is verheugd over de EU-ontwikkelingsconsensus om meer fondsen speciaal voor biodiversiteit te bestemmen, en over sterkere 'mainstreaming' van biodiversiteit in de ontwikkelings-samenwerking;
59. wijst erop dat er, ondanks deze aspiraties, in de externe hulpprogramma's van de Gemeenschap en de lidstaten nog maar weinig fondsen speciaal voor biodiversiteit zijn bestemd; is verheugd over de recente 4e aanvulling van de mondiale milieufaciliteit, maar betreurt dat dit geen enkele reële verhoging van de gelden voor biodiversiteit inhoudt; beklemtoont het vitaal belang van het vastleggen van beperkte speciale gelden voor prioriteiten inzake biodiversiteit in derde landen;
60. beklemtoont het vitaal belang van doeltreffende 'mainstreaming' van overwegingen inzake biodiversiteit in de externe hulpprogramma's van de Gemeenschap en de lidstaten (waaronder budgettaire steunmaatregelen) om te zorgen dat zij geen schade toebrengen aan de biodiversiteit en de ecosysteemdiensten; of beklemtoont in dit verband het belang van het scheppen van mogelijkheden voor de ontvangende landen om overwegingen inzake biodiversiteit op te nemen in nationale ontwikkelingsstrategieën (waaronder strategieën voor armoedebestrijding);
61. spreekt de ernstige zorg uit dat, ondanks de beleidsaspiraties, er in werkelijkheid een groot gevaar bestaat dat de nieuwe generatie nationale en regionale strategiedocumenten de behoeften aan biodiversiteit zal blijven negeren zonder een veel meer proactieve betrokkenheid op dit punt van de Commissie met de ontvangende landen;

Handel (doelstelling 8)

62. erkent de 'ecologische voetafdruk' van de EU-handel voor de biodiversiteit en ecosysteem-diensten; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om belangrijke gevolgen van handel voor biodiversiteit en ecosysteemdiensten te vermelden, met name door middel van duurzaamheids-beoordelingen; beklemtoont het belang van het treffen van maatregelen om in het kader van multilaterale, en regionale en bilaterale vrijhandelsovereenkomsten de ecologische gevolgen van de globalisering te beperken; benadrukt dat Europees beleid niet mag leiden tot vermindering van de biodiversiteit in derde landen;
63. spreekt ernstige bezorgdheid uit over de EU-invoer van grondstoffen, waaronder hout, palmolie en sojabonen, die tropische ontbossing in de hand werken; is bezorgd dat het nieuwe streven naar biobrandstoffen de druk op het regenwoud zal vergroten; dringt er met klem bij de Commissie en de lidstaten op aan om maatregelen te treffen ter voorkoming of minimalisering van de nadelige gevolgen van dergelijke handel voor het regenwoud, waaronder bilaterale overeenkomsten in het kader van het programma inzake wetshandhaving, goed bestuur en handel in de bosbouw (FLEGT); dringt er bij de Commissie op aan om zo spoedig mogelijk een analyse voor te leggen met alternatieven voor verdere wetgeving ter beperking van de invoer van illegaal gekapt hout;
64. verzoekt de lidstaten om versterkte inspanningen ter bestrijding van de illegale handel in soorten op de CITES-lijst en verzoekt de lidstaten en de Commissie om een krachtiger gecoördineerde reactie en maatregelen voor toezicht op de naleving van CITES;
65. is bezorgd dat de partnerschapsovereenkomsten voor de visserij in het verleden de druk op de visstand, op niet-doelsoorten en op mariene habitats in de wateren van derde landen hebben vergroot; beklemtoont het kritieke belang om te zorgen dat de partnerschapsovereenkomsten voor de visserij gericht zijn op behoud van de visstand op een niveau dat duurzaam maximale vangsten oplevert en dat de gevolgen voor niet-doelsoorten en mariene habitats zoveel mogelijk beperkt; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om te zorgen dat de visserijvloeden van de EU binnen deze overeenkomsten opereren;

BELEIDSTERREIN 3 - BIODIVERSITEIT EN KLIMAATVERANDERING

Klimaatverandering (doelstelling 9)

66. erkent dat de periode van onvermijdelijke klimaatverandering is begonnen, wat grote gevolgen voor de EU en de globale ecosystemen zal hebben; beklemtoont dat veel gevolgen van klimaatverandering voor de menselijke samenleving en economie door verandering van het ecosysteem merkbaar zullen worden; erkent dat nu reeds veranderingen van ecosystemen en gevolgen voor soorten waarneembaar zijn; beklemtoont het vitale belang van een benadering van ecosystemen met het oog op aanpassing aan klimaatverandering, vooral als het gaat om beleid dat betrekking heeft op het gebruik van land, water en zee; verzoekt de EU internationaal een krachtiger rol te blijven spelen om de uitstoot van broeikasgassen in de wereld tegen te gaan;
67. beklemtoont het belang om te zorgen dat maatregelen ter vermindering van de klimaatverandering, zoals de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen, worden geëvalueerd om te zorgen dat zij voldoende rekening houden met de mogelijke nadelige gevolgen voor de biodiversiteit en dat dergelijke gevolgen worden voorkomen of zoveel

mogelijk beperkt - met name als het gaat om windturbineparken en biobrandstoffen;

68. erkent dat klimaatverandering een sterke extra druk op ecosystemen in de EU zal uitoefenen; beklemtoont het vitale belang van een groot netwerk van samenhangende beschermde gebieden (met name Natura 2000-locaties) en van een gezond algeheel milieu om de veerkracht van ecosystemen bij klimaatverandering te vergroten; beklemtoont derhalve de noodzaak om de 'conventionele' druk op ecosystemen (versnippering, overexploitatie, vervuiling, invasieve uitheemse soorten) te beperken, en tevens de noodzaak om extra maatregelen te bedenken om de extra druk van klimaatverandering op te vangen, evenals de noodzaak van een dringende evaluatie van habitats en soorten die het sterkst door klimaatverandering worden bedreigd;

BELEIDSTERREIN 4 - DE KENNISBASIS

Kennis (doelstelling 10)

69. erkent de enorme uitdaging van de noodzaak om de biodiversiteit te begrijpen; is zeer bezorgd dat de omvang van de middelen die voor onderzoek naar biodiversiteit en ecosystemen zijn bestemd, veel te gering is gezien het kritieke belang van deze kwestie voor onze welvaart en ons welzijn; dringt erop aan om grotere prioriteit toe te kennen aan financiering van onderzoek naar biodiversiteit in de communautaire (FP7) en nationale onderzoekprogramma's;
70. erkent de noodzaak van doeltreffender mechanismen om de wetenschappelijke bewijzen in verband met biodiversiteit en ecosystemendiensten te vertalen in beleid op communautair, nationaal en internationaal niveau; steunt het voorstel om een nieuw EU-mechanisme op te zetten voor onafhankelijk, gezaghebbend advies terzake, rekening houdend met vigerende voorschriften; roept de Commissie ertoe op studies en evaluaties te verrichten betreffende de effecten van de productie van hernieuwbare energie op de biodiversiteit en op de verandering van de biodiversiteit in stedelijke gebieden, waarbij zowel de positieve als de negatieve gevolgen van het verschijnen van nieuwe soorten in stedelijke gebieden in aanmerking moeten worden genomen;
71. is verontrust over de achteruitgang van een groot aantal vissoorten en over het feit dat de wetenschappelijke adviezen van het ICES niet of slechts gedeeltelijk worden opgevolgd bij het vaststellen van de jaarlijkse TAC's; erkent dat de wetenschappelijke adviezen geen politiek dictaat zijn, maar is van mening dat er zwaarwegende redenen en goede argumenten moeten zijn om het wetenschappelijke advies niet op te volgen; Commissie en Raad moeten in dat geval tevens beargumenteren dat het principe van de maximale duurzame vangsten (Maximum Sustainable Yield - MSY) binnen de EU wel degelijk wordt nageleefd;
72. roept de Commissie op om studies te financieren naar mariene ecosystemen, met name in gebieden met een rijke biodiversiteit en intensieve visserijactiviteit;

ONDERSTEUNENDE MAATREGELEN

Financiering

73. is zeer bezorgd over de financiële beperkingen van steun aan Natura 2000 en aan andere maatregelen op het gebied van biodiversiteit in het EU-actieplan voor 2010 en daarna als gevolg van besluiten inzake het financiële kader;

74. beklemtoont de verantwoordelijkheid van de lidstaten om alle beschikbare gelegenheden aan te grijpen die het GLB, GVB, het Cohesie en het Structuurfonds, Life+ en het zevende kaderprogramma bieden, om nationale middelen voor dit doel uit te trekken dringt erop aan bij de budgettaire herziening 2008-2009 meer aandacht te schenken geschonken aan financiële behoeften, waarbij moet worden gekeken of er voor biodiversiteit, en met name voor Natura 2000, voldoende EU-financiering beschikbaar is;
75. betreurt het echter dat het door het Europese Parlement gesteunde Commissievoorstel om in het financiële kader 20 miljard EUR meer voor plattelandsbeleid uit te trekken niet door de Raad is overgenomen, te meer daar dit geld specifiek een verdere verbreding en verdieping van maatregelen ten behoeve van de biodiversiteit had kunnen opleveren;
76. betreurt het dat de financiële middelen uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling volstrekt onvoldoende blijken om het beheer van Natura 2000, waarbij de land- en bosbouw een belangrijke rol spelen, op het gewenste peil te brengen, waarbij vooral de steun voor een verbetering van de kennis en voor de monitoring heel veel tekortschiet;
77. wijst op de noodzaak van financiële compensatie voor plaatselijke gemeenschappen die financiële schade lopen door middel van speciaal op het behoud van het mariene milieu gerichte acties;
78. vestigt de aandacht op de mogelijkheden die de richtlijn inzake milieuaansprakelijkheid biedt om het principe "de vervuiler betaalt" toe te passen, en dringt er bij de lidstaten op aan deze mogelijkheden te gebruiken om maatregelen te financieren die helpen de milieudoelstellingen te verwezenlijken, met inbegrip van die van de habitat- en vogelrichtlijnen;

Versterking van de beleidsvorming

79. is verheugd over het voorstel voor het houden van een EU-debat over een visie op biodiversiteit en ecosysteemdiensten als kader voor het beleid op lange termijn; beklemtoont dat dit debat uitdrukkelijk verband moet houden met het debat over de toekomst van Europa; dringt erop aan om dit debat zo inclusief mogelijk te maken en om het met name ook in de regio's te voeren; dringt erop aan om de Europese waarden in verband met de natuur (zowel binnen de EU als wereldwijd) uitdrukkelijk op te nemen als onderdeel van de voorgestelde Verklaring inzake Europese waarden onder het Duitse voorzitterschap;
80. erkent de grote kwaliteit van beleidseffectbeoordelingen in verband met communautaire initiatieven inzake het milieubeleid; betreurt dat het milieuaspect van beleidseffectbeoordelingen in verband met beleidsinitiatieven in andere sectoren meestal nauwelijks wordt belicht; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om alle nieuwe beleidsinitiatieven te onderzoeken op mogelijke belangrijke nadelige gevolgen voor de biodiversiteit, en om te zorgen dat, waar dergelijke mogelijke gevolgen worden onderkend, er bij de effectbeoordeling voldoende rekening wordt gehouden met overwegingen van biodiversiteit, waaronder gevolgen voor ecosysteemdiensten;
81. beklemtoont het belang van complementariteit tussen maatregelen op communautair en op nationaal niveau; erkent de unieke waarde van het EU-actieplan voor 2010 en daarna als middel ter verbetering van de complementariteit; dringt er derhalve bij de lidstaten op aan om hun maatregelen met het actieplan in overeenstemming te brengen; verzoekt de lidstaten om

ook voor overeenstemming op regionaal en plaatselijk niveau te zorgen;

82. benadrukt het belang van volledige en consequente uitvoering en handhaving van de habitat- en vogelrichtlijnen; dringt erop aan dat de Commissie en de lidstaten voldoende middelen en aandacht aan deze taak wijden;
83. beklemtoont het belang van ruimtelijke ordening in verband met biodiversiteit en ecosysteemdiensten; dringt er bij de lidstaten op aan om hun benadering en methoden op regionaal en plaatselijk niveau ter behoud van biodiversiteit en ecosysteemdiensten te versterken, onder meer door toepassing van de complementariteit van Natura 2000, planning van het beheer van rivierbekkens en plaatselijk maatregelen, en op zee door tenuitvoerlegging van de ecosysteembenadering zoals bedoeld in de richtlijn mariene strategie;
84. dringt er bij de Commissie op aan druk uit te oefenen op degenen die verantwoordelijk zijn voor het voortdurende uitstel van de instelling van regionale adviesraden voor de visserij die van essentieel belang zijn voor een beter toezicht op en een beter behoud van de visbestanden;

Partnerschappen

85. is verheugd over de oproep om de partnerschappen tussen belangen op het gebied van biodiversiteit en de voornaamste groeperingen van belanghebbenden te versterken; beklemtoont het belang van de partnerschappen met de voornaamste eigenaars en gebruikers van land, water en mariene hulpbronnen; steunt met name partnerschappen met jagers, vissers, boeren en houtvesters, en met de zakelijke en financiële sectoren; erkent de belangrijke rol van het Countdown 2010-initiatief in dit verband;

Voorlichting, bewustmaking en betrokkenheid van het publiek

86. beklemtoont het belang van meer begrip bij het publiek voor het belang van biodiversiteit en ecosystemen voor welvaart en welzijn; dringt bij de Commissie en de lidstaten aan op intensievere programma's en campagnes om het publiek op te voeden en voor te lichten, een politieke roep om maatregelen te scheppen en te zorgen dat het publiek actiever aan instandhoudingsmaatregelen deelneemt; beklemtoont in dit verband het belang van toegang tot informatie en rechtspraak;
87. wijst er op dat velen zich betrokken voelen bij landschappen en hun cultuurhistorische kenmerken, en de schoonheid daarvan waarderen; betreurt dat de grootschalige landbouw de biodiversiteit en de schoonheid van de landschappen heeft aangetast; is van mening dat herstel van landschappen zoals houtwallen tussen weilanden, een brede waardering zal vinden en zal bijdragen aan het herstel van biodiversiteit;
88. neemt ter kennis dat Europa's dierentuinen en aquaria jaarlijks door meer dan 100 miljoen mensen worden bezocht en erkent dat deze instellingen er in belangrijke mate toe kunnen bijdragen het milieubewustzijn van het publiek te versterken;
89. dringt er bij de Commissie op aan te investeren in bewustmakingsacties om het grote publiek te doordringen van de problemen in verband met het behoud van de visbestanden en de bijbehorende ecosystemen;

MONITORING, EVALUATIE EN HERZIENING

90. beklemtoont het belang van indicatoren om het publiek en beleidsmakers te informeren over de gemaakte vorderingen; juicht de voorgestelde reeks hoofdindicatoren voor biodiversiteit toe; dringt aan op goedkeuring en hantering van een indicator voor biodiversiteit als structurele indicator en als indicator voor duurzame ontwikkeling;
91. wijst op het vitale belang van versterking van controlecapaciteiten en -methoden ter ondersteuning van de reeks indicatoren ervan bredere informatiebronnen over de toestand van de biodiversiteit, de druk op de biodiversiteit en de doeltreffendheid van het beleidsantwoord; beklemtoont de noodzaak om deze informatie in brede kring beschikbaar te stellen door middel van een systeem voor informatieverspreiding;
92. ondersteunt bestaande projecten waarin objectieve indicatoren voor monitoring en evaluatie van biodiversiteit worden ontwikkeld en roept de Commissie op om zorg te dragen voor het respecteren van de verplichtingen die de Europese Unie krachtens het Verdrag inzake de biologische diversiteit is aangegaan - te weten: duurzaam gebruik, behoud van de biologische diversiteit en een rechtvaardige batenverdeling bij het gebruik daarvan - en zich ervoor in te zetten dat referentiemateriaal van soorten en variëteiten slechts wordt opgeslagen in staten die partij zijn bij het Verdrag inzake biologische diversiteit, alsook de beschikbare informatie te harmoniseren en gebruik te maken van reeds bestaande netwerken;
93. is verheugd over het voorstel van de Commissie voor het voorleggen van evaluaties op middellange termijn (tot eind 2008) en definitieve evaluaties (tot eind 2010 en tot eind 2013) van vorderingen met het bereiken van de streefcijfers uit het actieplan in de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Parlement; beklemtoont dat de conclusies van deze evaluaties als informatie moeten dienen voor bredere beleids- en budgettaire herzieningen, waaronder de herziening van de begroting 2008-2009 alsmede de beleids- en budgettaire herzieningen voor de periode na de 2013; dringt er bij de Commissie op aan te komen met een alomvattende strategie op lange termijn voor de biodiversiteit na 2010;
94. is van mening dat de bestaande rapportageverplichtingen gestroomlijnd en vereenvoudigd dienen te worden en toekomstige verslaggeving niet mag leiden tot administratieve lastenverzwaring;
- o
- o o
95. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie en aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.

TOELICHTING

Wat is biodiversiteit?

Biodiversiteit is een algemene term ter omschrijving van de algehele variëteit aan levensvormen en natuurlijke processen op aarde.

Het Verdrag inzake biologische diversiteit omschrijft het als “de variabiliteit van levende organismen ongeacht waar vandaan [...] dit omvat ook diversiteit binnen de soort, tussen soorten en van ecosystemen”¹

Feiten en cijfers

De gunstige ontwikkeling van de mensheid in de laatste decennia houdt verband met de teruggang van zowel de variëteit en de uitgestrektheid van natuurlijke systemen, ofwel de biodiversiteit. Dit verlies aan biologische diversiteit op het niveau van ecosystemen, soorten en genen is zorgwekkend, niet alleen vanwege de belangrijke intrinsieke waarde van de natuur, maar ook omdat het resulteert in een achteruitgang van de zogenaamde 'ecosysteemdiensten' die natuurlijke systemen aan de mens verlenen. Deze diensten omvatten de productie van voedsel, brandstof, vezels en geneesmiddelen, de waterhuishouding, de regulering van luchtkwaliteit en klimaat, de instandhouding van de bodemvruchtbaarheid en de nutriëntencyclus.

De in maart 2005 verschenen Millennium Ecosystem Assessment (MA) stelde dat de wereld vanwege menselijke activiteiten op het punt staat een massale golf van uitsterven van soorten te beleven die ook ons eigen welzijn bedreigt. De huidige cijfers voor soortenteruggang zijn naar schatting 100 tot 1.000 maal zo hoog als de natuurlijke uitsterving. De Millennium Assessment legt speciale nadruk op de wijze waarop ecosysteemdiensten aan het menselijk welzijn bijdragen en concludeert dat de toekomst van de mensheid afhangt van gezonde ecosystemen.

Hier enkele cijfers:

- De rijkdom aan soorten is tussen 1970 en 2000 met 40% afgenomen.
- Sinds 2000 zijn jaarlijks 36 miljoen hectare oerbos verloren gegaan.
- In het Caribisch gebied is 80% van de harde koraal verdwenen.
- 35% van de mangrovebossen is in nauwelijks 20 jaar verdwenen.

Het streefcijfer voor biodiversiteit voor 2010

De EU heeft op dit punt belangrijke verklaringen afgelegd. De staatshoofden en regeringsleiders van de EU kwamen in 2001 overeen "dat de achteruitgang van de biodiversiteit [in de EU] met ingang van 2010² een halt moet worden toegeroepen" en dat "habitats en natuurlijke systemen moeten worden hersteld"³. In 2002 sloten zij zich aan bij de mening van zo'n 130 wereldleiders dat “het tempo waarmee het biodiversiteitsverlies zich voltrekt tegen 2010 [wereldwijd] aanzienlijk moet worden verlaagd”⁴.

Het doel om het verlies van de biodiversiteit met ingang van 2010 tegen te gaan, vormt onderwerp van een aantal belangrijke internationale overeenkomsten. Allemaal erkennen zij de

¹ Artikel 2, Verdrag biodiversiteit.

² Conclusies van het voorzitterschap, Europese Raad, Göteborg, 15 en 16 juni 2001.

³ COM(2001)0264.

⁴ Wereldtopconferentie over duurzame ontwikkeling, uitvoeringsplan.

snelle achteruitgang van ecosystemen en habitats, de toenemende bedreiging van de populatie van veel soorten en de dringende noodzaak van maatregelen om de teruggang van onvervangbare natuurlijke hulpbronnen een halt toe te roepen.

Voor het eerst is een algeheel streefcijfer voor instandhouding goedgekeurd in plaats van algemeen gestelde doelstellingen die al of niet het gewenste gevolg voor instandhouding hebben. Gezien de huidige snelle afname van de biodiversiteit, zowel in Europa als in de rest van de wereld, en de steeds toenemende omvang en intensiteit van veel menselijke activiteiten, zal het doel om de teruggang van de biodiversiteit met ingang van 2010 een halt toe te roepen, ongekend grote inspanningen vergen om onze activiteiten aan de behoeften van de natuurlijke systemen aan te passen.

Standpunt van de rapporteur

De rapporteur beklemtoont dat het kort dag is wil het streefcijfer voor de biodiversiteit in 2010 worden gehaald. Er tekent zich een consensus af over wat er moet worden gedaan om de biodiversiteit de komende jaren te behouden.

1. Soorten en ecosystemen hebben ruimte nodig om zich te ontwikkelen en te herstellen. De instandhouding van ecosystemendiensten - zoals door de Commissiemededeling bepleit - moet een fundamentele doelstelling van al het horizontale en sectoriële beleid van de EU worden.
2. 75% van de vissoorten waarop wordt gevestigd, wordt maximaal geëxploiteerd of is overbevestigd. Soorten zoals kabeljauw, schelvis en heilbot zijn reeds bedreigd. Als we niet overgaan op een duurzaam gebruik, zal er voor onze kleinkinderen geen vis meer over zijn. De rapporteur erkent derhalve de bedreiging van de visstand, van niet-doelsoorten en van mariene habitats tengevolge van ecologisch gezien niet duurzame visserijpraktijken, waaronder illegale visserij.
3. Wegen, fabrieken en woningbouw vernietigen habitats van planten en dieren. Indien stedelijke en plattelandsontwikkeling de natuur blijft negeren, zullen beton en vervuiling bepalend zijn voor onze omgeving.
4. Klimaatverandering wordt gezien als de grootste uitdaging van de mensheid. Als de omstandigheden veranderen, zullen ook ecosystemen en habitats veranderen. De rapporteur beklemtoont het vitale belang van een benadering van ecosystemen met het oog op aanpassing aan klimaatverandering, vooral als het gaat om beleid dat betrekking heeft op het gebruik van land, water en zee. Wij zijn verplicht om klimaatverandering tegen te gaan en te zorgen dat soorten kunnen emigreren of zich aan nieuwe omgevingen kunnen aanpassen.
5. Wordt een soort buiten zijn gebruikelijke habitat uitgezet, dan sterft ze vermoedelijk gewoon. In andere gevallen hebben de zogenaamde invasieve uitheemse soorten zich sterk verbreid ten koste van de plaatselijke flora en fauna. Omdat men nooit weet hoe dit uitpakt, is beperking van deze invasies van cruciaal belang. In dit verband beklemtoont de rapporteur dat het toenemende verkeer van mensen en goederen de verspreiding van invasieve uitheemse soorten in de hand werkt, en dringt hij aan op het ontwikkelen van een alomvattend communautair antwoord op dit probleem, waaronder een voortijdig waarschuwingssysteem, maatregelen om de leemten in het wetgevingskader op te vullen, waaronder het uitstippelen van een EU-strategie inzake invasieve uitheemse soorten.
6. Biodiversiteit is de grondslag van duurzame ontwikkeling. De ecosystemendiensten vormen de

grondslag voor alle economische activiteit. De zorg voor de biodiversiteit dient derhalve onderdeel te zijn van de beleidsvorming op alle terreinen. Dergelijke maatregelen omvatten marktstimuli, ontwikkelingshulp, biodiversiteitsvriendelijke handel en internationale procedures op het gebied van goed bestuur.

7. De lidstaten moeten alle beschikbare gelegenheden aangrijpen die het GLB, GVB, het Cohesie en het Structuurfonds, Life+ en het zevende kaderprogramma bieden om de streefcijfers voor de biodiversiteit te halen en om nationale middelen voor dit doel uit te trekken. Bovendien moet bij de budgettaire herziening 2008-2009 meer aandacht worden geschonken aan financiële behoeften, waarbij moet worden gekeken of er voor biodiversiteit, en met name voor Natura 2000, voldoende EU-financiering beschikbaar is.
8. Tenslotte – en dit is zeker niet onbelangrijk – erkent de rapporteur dat het Actieplan van de EU voor 2010 en daarna een vitaal instrument en een laatste kans is om betrokkenen op het niveau van de Gemeenschap en de lidstaten gezamenlijk te laten besluiten over beslissende maatregelen om de toezeggingen voor 2010 gestand te doen. Gezien de beperkte tijd voor de tenuitvoerlegging moet de Commissie zorgen dat de nodige structuren aanwezig zijn voor een onmiddellijke en doeltreffende tenuitvoerlegging van dit actieplan op het niveau van de Gemeenschap en de lidstaten.

19.12.2006

ADVIES VAN DE COMMISSIE LANDBOUW EN PLATTELANDSONTWIKKELING

aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

inzake het tot staan brengen van het biodiversiteitsverlies tegen 2010
(2006/2233(INI))

Rapporteur voor advies: Thijs Berman

SUGGESTIES

De Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling verzoekt de ten principale bevoegde Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. is ingenomen met de mededeling van de Commissie en ziet deze als een goed uitgangspunt om de realisering van de 2010-doelstelling voor biodiversiteit gericht aan te pakken en onderschrijft de keuze de nadruk te leggen op versterking van de uitvoering van bestaand beleid en bestaande maatregelen;
2. wijst erop dat het Gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) en de daarmee samenhangende ontwikkelingsdynamiek van specialisatie en intensivering enerzijds en marginalisering en verwaarlozing van bepaalde gronden anderzijds, in de afgelopen decennia aan een significant biodiversiteitsverlies hebben bijgedragen;
3. wijst op de uitgebreide soortenrijkdom en genendiversiteit van landbouwgewassen en -dieren en pleit voor instandhouding en versterking van deze diversiteit.
4. constateert dat het aanbod van landbouwproducten op de markt niet ten volle de diversiteit weerspiegelt van soorten en variëteiten, en pleit daarom voor de stimulering van diversiteit in het aanbod van agrarische producten voor de verkoop en ook voor de samenwerking met detailhandelaren en de verwerkende industrie;
5. constateert dat landbouwproducenten en veetelers van regionale variëteiten behoefte hebben aan rechtszekerheid voor de productie en het in de handel brengen; verlangt daarom een onmiddellijke omzetting van richtlijn 98/95/EG, die een rechtsgrondslag biedt welke, in het kader van juridische voorschriften voor de handel in zaaigoed, het behoud mogelijk maakt van variëteiten die door genetische erosie worden bedreigd dankzij gebruik ervan in situ en op de boerderij;
6. is van oordeel dat de belangrijkste factoren die een verlies van biologische verscheidenheid in de hand werken de volgende zijn: klimaatverandering, vernietiging van ecosystemen, gebruik van intensieve landbouwmethoden en onverantwoorde exploitatie van bosbestanden en watervoorraden;
7. herinnert eraan dat het behoud van de verscheidenheid van de landschappen in Europa van fundamenteel belang is, niet alleen voor het behoud van de diensten die geleverd worden

door een duurzame landbouw, maar ook voor het behoud van de genetische uitwisseling binnen populaties van wilde dier- en plantensoorten;

8. herinnert eraan dat de bevordering van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen een heel belangrijke rol speelt bij de bescherming van regionale specialiteiten, van de hele plattelandscultuur en de verschillende traditionele landbouwpraktijken die het behoud mogelijk maken van het landschap, de landbouwsystemen op het platteland en de habitats van veel wilde soorten;
9. wijst erop dat in 1992 een aanzet is gegeven voor integratie van bescherming van biodiversiteit in het GLB en dat vervolgens de hervorming van 2003 maatregelen heeft geïntroduceerd zoals cross compliance, de bedrijfstoelageregeling (ontkoppeling) en plattelandontwikkeling, die voordelig uitwerken op de biodiversiteit;
10. vestigt de aandacht op de nieuwe verordening inzake plattelandontwikkeling (programma periode 2007-2013), die onder meer voorziet in financiële steun voor Natura 2000, die agromilieumaatregelen en ook andere maatregelen tot behoud van de genetische rijkdommen in de landbouw en ter ondersteuning van duurzaam bosbeheer omvat en die de betalingen voor gebieden met natuurlijke handicaps handhaaft;
11. constateert dat de middelen die in het financiële kader 2007–2013 voor het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling, de cohesie- en structuurfondsen en Life+ zijn vrijgemaakt, prioritair de mogelijkheid bieden biodiversiteitsprojecten en het Natura 2000-netwerk verder te financieren;
12. betreurt het echter dat het door het Europese Parlement gesteunde Commissievoorstel om in het financiële kader 20 miljard EUR meer voor plattelandbeleid uit te trekken niet door de Raad is overgenomen, te meer daar dit geld specifiek een verdere verbreding en verdieping van maatregelen ten behoeve van de biodiversiteit had kunnen opleveren;
13. betreurt het dat de financiële middelen uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling volstrekt onvoldoende blijken om het beheer van Natura 2000, waarbij de land- en bosbouw een belangrijke rol spelen, op het gewenste peil te brengen, waarbij vooral de steun voor een verbetering van de kennis en voor de monitoring heel veel tekort schiet;
14. stelt voor om biodiversiteit één van de voornaamste principes voor de in 2008 voorziene "health check" van het GLB te maken;
15. ziet het als noodzaak om de "health check" van 2008 te gebruiken om de efficiëntie van de verschillende maatregelen ten behoeve van biodiversiteit, waaronder vooral de maatregelen voor de bosbouwsector, te evalueren en tekortkomingen op dit gebied adequaat te behandelen;
16. is van oordeel dat aan de landbouw als bedrijvigheid die van de biodiversiteit gebruik maakt een essentiële rol toekomt bij het beheren en onderhouden van deze zelfde biodiversiteit; is van oordeel dat het GLB voortaan duurzame productiemodellen moet bevorderen die niet alleen economische levensvatbaarheid moeten hebben, maar waarmee het ook mogelijk moet zijn invloed uit te oefenen op het milieu en op het nuttig gebruik en het herstel van de biodiversiteit van zoveel mogelijk dier-, planten- en bacteriesoorten;

17. pleit voor het stimuleren van (lokale/regionale) samenwerkingsverbanden tussen landeigenaars en -gebruikers, natuurbeschermingsorganisaties, de overheid en kenniscentra om samen vanuit een bottom-up benadering binnen de biodiversiteits- problematiek naar specifieke oplossingen voor bepaalde plaatsen te zoeken;
18. wijst op de noodzaak om ter stimulering van de biodiversiteit in de nieuwe lidstaten van de Europese Unie maatwerk te leveren en benadrukt de wederzijdse afhankelijkheid van ecosysteemdiensten zoals landschapsonderhoud, en economische activiteiten zoals toerisme.
19. wenst dat de teelt en het gebruik van biomassa voor de opwekking van energie en als brandstof worden aangegrepen om de verscheidenheid van variëteiten in de landbouw te verhogen; is van oordeel dat dit ook in de onderzoeksprojecten die in de context van de Zevende Kaderprogramma voor Onderzoek worden bevorderd; is van oordeel dat de verbouw van biomassa niet mag leiden tot een afname in biodiversiteit, noch binnen, noch buiten de Europese Unie;
20. vraagt de Commissie te onderzoeken in hoeverre de biodiversiteitsaspecten in het eco-certificaat kunnen worden opgenomen, waarbij wel moet worden gelet op de volgende kwesties: nagegaan moet worden of de toekomstige eco-certificaten daadwerkelijk in de praktijk haalbaar zijn; er mag geen afbreuk worden gedaan aan de regels van de gemeenschappelijke markt en er mogen geen concurrentievervalsingen tussen producten van de verschillende lidstaten worden veroorzaakt; evenmin mag er afbreuk worden gedaan aan het concurrentievermogen van de communautaire producten ten opzichte van concurrerende producten uit derde landen;
21. betreurt de beperkte aandacht voor de biodiversiteitsaspecten in bilaterale en multilaterale handelsovereenkomsten; pleit voor integratie van de biodiversiteitsdimensie in de internationale handel en in de mondiale inspanningen om niet-duurzame productie- en consumptiepatronen om te buigen; doet daarom een beroep op de Commissie en de lidstaten om in de lopende WTO-onderhandeling allereerste prioriteit aan erkenning van de niet-commerciële aspecten te geven;
22. is verheugd over het duidelijk uitgesproken voornemen om actie te ondernemen om de biodiversiteit op mondiaal niveau te handhaven, vooral op het gebied van de ontwikkelingssamenwerking;
23. ondersteunt bestaande projecten waarin objectieve indicatoren voor monitoring en evaluatie van biodiversiteit worden ontwikkeld en roept de Commissie op om zorg te dragen voor het respecteren van de verplichtingen die de Europese Unie krachtens het Verdrag inzake de biologische diversiteit is aangegaan - te weten: duurzaam gebruik, behoud van de biologische diversiteit en een rechtvaardige batenverdeling bij het gebruik daarvan - en zich ervoor in te zetten dat referentiemateriaal van soorten en variëteiten slechts wordt opgeslagen in staten die partij zijn bij het Verdrag inzake biologische diversiteit, alsook de beschikbare informatie te harmoniseren en gebruik te maken van reeds bestaande netwerken;
24. vestigt de aandacht op de noodzaak de samenleving te informeren over de activiteiten die op het niveau van de Europese Unie worden ondernomen ter bescherming van de biologische diversiteit en over de economische en sociale voordelen die voortvloeien uit de bescherming daarvan;

25. is van mening dat de bestaande rapportageverplichtingen gestroomlijnd en vereenvoudigd dienen te worden en toekomstige verslaggeving niet mag leiden tot administratieve lastenverzwaring;
26. acht het noodzakelijk de gehele samenleving van de Europese Unie, waaronder ook de ondernemerswereld en de onderwijssector, actief te betrekken bij het proces van de bescherming van de biologische diversiteit;
27. is ingenomen met het voornemen te voorzien in een jaarlijkse rapportage aan het Europees Parlement en de Raad over de voortgang bij de uitvoering van het onderhavige actieplan.

PROCEDURE

Titel	Het tot staan brengen van het biodiversiteitsverlies tegen 2010	
Procedurenummer	2006/2233(INI)	
Commissie ten principale	ENVI	
Advies uitgebracht door Datum bekendmaking	AGRI 28.9.2006	
Rapporteur voor advies Datum benoeming	Thijs Berman 11.9.2006	
Vervangen rapporteur voor advies		
Behandeling in de commissie	21.11.2006	19.12.2006
Datum goedkeuring	19.12.2006	
Uitslag eindstemming	+: 36	-: 0
	0:	0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Vincenzo Aita, Marie-Hélène Aubert, Katerina Batzeli, Thijs Berman, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Giuseppe Castiglione, , Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Jean-Claude Fruteau, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Bogdan Golik, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Diamanto Manolakou, Mairead McGuinness, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Czesław, Adam Siekierski, Brian Simpson, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Witold Tomczak, Kyösti Virrankoski, Janusz Wojciechowski, Andrzej Tomasz Zapalowski	
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s)	Pilar Ayuso, Bernadette Bourzai, Astrid Lulling	
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 178, lid 2)		
Opmerkingen (slechts in één taal beschikbaar)	...	

ADVIES VAN DE COMMISSIE VISSERIJ

aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

inzake het tot staan brengen van het biodiversiteitsverlies tegen 2010
(2006/2233 (INI))

Rapporteur voor advies: Ioannis Gklavakis

SUGGESTIES

De Commissie visserij verzoekt de ten principale bevoegde Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid onderstaande suggesties in haar ontwerp-resolutie op te nemen:

1. onderstreept het belang van de tenuitvoerlegging van het hervormde gemeenschappelijke visserijbeleid, aangezien het voorziet in de duurzame ontwikkeling van de visbestanden, en overbevissing, een ware bedreiging voor het leven in zee, ontmoedigt;
2. wijst op het belang van het voorstel voor een "Richtlijn mariene strategie" (COM(2005)0505) en herinnert aan de noodzaak dat de lidstaten nationale plannen opstellen die zijn gericht op het behoud van de biotische en abiotische rijkdommen in het mariene milieu;
3. acht het van fundamenteel belang dat tussen de EU en derde landen overeenkomsten en actieplannen met het oog op het behoud van gemeenschappelijke mariene zones worden opgesteld;
4. verwelkomt het voornemen van de Commissie om een gemeenschappelijk maritiem beleid ten uitvoer te leggen dat is gebaseerd op een holistische benadering van de oceanen en wijst op de noodzaak van het ecologische behoud van de oceanen om de economische ontwikkeling van sectoren als onder andere de visserij en het toerisme te garanderen;
5. roept de Commissie op om een speciaal actieprogramma op te stellen ter bestrijding van de illegale, niet-aangegeven en niet-gereguleerde visserij (IUU), die een zeer wezenlijke bedreiging vormt voor de natuurlijke aanvulling van de visbestanden;
6. wijst op het belang van het zevende kaderprogramma voor investeringsactiviteiten en op de noodzaak om de duurzame bevissing en exploitatie van de oceanen te beschouwen als een strategische prioriteit voor het behoud van het mariene milieu;
7. dringt er bij de Commissie op aan de plannen voor het beheer en herstel van enkele vissoorten, die dikwijls slecht worden uitgevoerd wegens onvoldoende controle, te herzien en maatregelen te treffen die beter zijn afgestemd op de vismethoden in de biogeografische gebieden in kwestie;
8. merkt op dat het bevorderen van selectieve visserijmethoden prioriteit heeft omdat het bijvangst beperkt en aldus bijdraagt aan de duurzaamheid van de visbestanden en de instandhouding van de biodiversiteit;

9. dringt er bij de Commissie op aan beter toe te zien op de naleving van de communautaire wetgeving in verband met de bestrijding van de vervuiling en de aantasting van mariene ecosystemen;
10. is blij met het voorstel van de EU en de lidstaten om mariene en rivierecosystemen op te nemen in het NATURA 2000-netwerk van beschermde gebieden en roept ertoe op tevens speciale aandacht te besteden aan zones voor de reproductie van visbestanden;
11. roept de Commissie op om het NATURA 2000-netwerk verder te consolideren door het uit te breiden naar de tien lidstaten die in 2004 tot de EU zijn toegetreden en naar Bulgarije en Roemenië, aangezien na de toetreding van de twee laatstgenoemde landen de Zwarte Zee thans immers deel uitmaakt van de communautaire wateren;
12. spreekt zijn bezorgdheid uit over de eventuele gevolgen voor de biodiversiteit van de introductie van exotische soorten en de mogelijke ontsnapping van genetisch gemodificeerde vissen naar mariene ecosystemen, en dringt er bij de Commissie op aan de gevaren nader te onderzoeken;
13. spreekt zijn bezorgdheid uit over de mogelijkheid dat genetisch gemodificeerde vissen ontsnappen naar mariene ecosystemen en de kans dat ze zich voortplanten met lokale vissen, met een verstoring van de biodiversiteit van deze ecosystemen tot gevolg; dringt er bij de Commissie op aan genetisch gemodificeerde vis, bestemd voor de voedselketen van de EU, uit de EU te weren;
14. dringt er bij de Commissie op aan studies aan te moedigen en te steunen naar het kweken van nieuwe soorten in gevangenschap, vooral naar overbeviste soorten, om zo tegemoet te komen aan de vraag van de markt die onder druk staat door de beperking van de vangsten;
15. roept de Commissie op om studies te financieren naar mariene ecosystemen, met name in gebieden met een rijke biodiversiteit en intensieve visserijactiviteit.
16. verwelkomt het door de Commissie aangekondigde voornemen om met speciale wetgeving te komen voor ecologische certificatie in de visserij en dringt er bij de Commissie op aan het beoogde wetsvoorstel zo snel mogelijk in te dienen;
17. dringt er bij de Commissie op aan het lozen van ballastwater in de wateren van de EU effectief te controleren;
18. dringt er bij de Commissie op aan druk uit te oefenen op degenen die verantwoordelijk zijn voor het voortdurende uitstel van de instelling van regionale adviesraden voor de visserij die van essentieel belang zijn voor een beter toezicht op en een beter behoud van de visbestanden;
19. dringt er bij de Commissie op aan te investeren in bewustmakingsacties om het grote publiek te doordringen van de problemen in verband met het behoud van de visbestanden en de bijbehorende ecosystemen;
20. wijst op de noodzaak van financiële compensatie voor plaatselijke gemeenschappen die financiële schade lopen door middel van speciaal op het behoud van het mariene milieu gerichte acties.

PROCEDURE

Titel	Het tot staan brengen van het verlies aan biodiversiteit tegen 2010			
Procedurenummer	2006/2233(INI)			
Commissie ten principale Datum bekendmaking toestemming	ENVI 28.9.2006			
Medeadviserende commissie(s) Datum bekendmaking	PECH 28.9.2006	AGRI 28.9.2006	ITRE 28.9.2006	DEVE 28.9.2006
Geen advies Datum besluit	ITRE 4.10.2006	DEVE 3.10.2006		
Nauwere samenwerking Datum bekendmaking				
Rapporteur(s) Datum benoeming	Adamos Adamou 13.7.2006			
Vervangen rapporteur(s)				
Behandeling in de commissie	30.1.2007			
Datum goedkeuring	21.3.2006			
Uitslag eindstemming	+ 50			
	- 0			
	0 0			
Bij de eindstemming aanwezige leden	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Aldis Kušķis, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Marios Matsakis, Alexandru-Ioan Morțun, Riitta Myller, Miroslav Ouzký, Dimitrios Papadimoulis, Antonyia Parvanova, Vittorio Prodi, Guido Sacconi, Richard Seeber, Kathy Sinnott, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott			
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Alfonso Andria, Giovanni Berlinguer, Iles Braghetto, Henrik Lax, Jiří Maštálka, Stefan Sofianski			
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 178, lid 2)	Radu Podgorean			
Datum indiening	28.3.2007			
Opmerkingen (slechts in één taal beschikbaar)	...			